

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie (Puola) on esittänyt 22.3.2023 – Credit Agricole Bank Polska SA v. AB

(Asia C-183/23)

(2023/C 223/18)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Credit Agricole Bank Polska SA

Vastaaja: AB

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisen asetuksen säännöksiä sovelletaan tuomioistuimen toimivallan määrittämiseen sellaisen kanteen osalta, joka on nostettu sellaista kuluttajaa vastaan, jonka asuinpaikka on tuntematon ja joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen, josta tiedetään ensinnäkin, että hänen viimeisin tunnettu asuinpaikkansa oli jäsenvaltiossa, ja josta toisekseen on luotettavia tietoja, jotka viittaavat siihen, ettei hän enää asu kyseisessä jäsenvaltiossa, mutta josta ei ole luotettavia tietoja, jotka viittaavat siihen, että hän on poistunut unionin alueelta ja palannut siihen valtioon, jonka kansalainen hän on?
2. Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 26 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että kuluttajalle, jonka asuinpaikka on tuntematon, jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti määrätyn edunvalvojan vastaaminen tuomioistuimessa on rinnastettavissa kyseisen kuluttajan vastaamiseen tuomioistuimessa ja että jäsenvaltion tuomioistuimen voidaan katsoa olevan toimivaltainen, vaikka on olemassa luotettavia tietoja, jotka viittaavat siihen, ettei kuluttaja enää asu kyseisessä jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Brysselin ranskankielinen työoikeudellisten asioiden alioikeus, Belgia) on esittänyt 27.3.2023 – GI v. Partena, assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL

(Asia C-195/23, Partena)

(2023/C 223/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Brysselin ranskankielinen työoikeudellisten asioiden alioikeus)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: GI

Vastaaja: Partena, assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehty pöytäkirja (N:o 7) ja erityisesti sen 14 artikla, yhden ainoan sosiaaliturvajärjestelmän soveltamista palvelussuhteessa tai eläkkeellä oleviin työntekijöihin tai itsenäisiin ammatinharjoittajiin koskeva periaate ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätty vilpittömän yhteistyön periaate esteenä sille, että jäsenvaltio edellyttää, että virkamies, joka unionin toimielimessä työskentelyn lisäksi toimii sen luvalla sivutoimenaan opetustehtävissä, liittyy kansalliseen sosiaaliturvajärjestelmään ja maksaa sosiaaliturvamaksuja, kun kyseinen virkamies kuuluu jo henkilöstösääntöjen nojalla Euroopan unionin toimielinten yhteiseen sosiaaliturvajärjestelmään?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 28.3.2023 –
Agentsia po vprisvaniyata v. OL**

(Asia C-200/23)

(2023/C 223/20)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Kassaatiomenettelyn valittaja: Agentsia po vprisvaniyata

Kassaatiomenettelyn vastapuoli: OL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko direktiivin 2009/101/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohtaa tulkita siten, että sen mukaan jäsenvaltion on sallittava kauppalaan (Targovski zakon) 119 §:n mukaisesti rekisteröitävän yhtiösopimuksen julkistaminen, jos yhtiösopimus sisältää niiden yhtiön jäsenten nimien lisäksi, jotka on julkistettava kaupparekisteristä ja voittoa tavoittelemattomien oikeushenkilöiden rekisteristä annetun lain (Zakon za targovskia registar i registara na yuriditcheskite litsa s nestopanska tsel) 2 §:n 2 momentin nojalla, myös muita henkilötietoja? Kysymykseen vastattaessa on otettava huomioon, että rekisteröintivirasto on julkisen sektorin laitos, jota vastaan voidaan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vedota sellaisiin direktiivin säännöksiin, joilla on välitön oikeusvaikutus (tuomio 7.9.2006, Vassallo, C-180/04, EU:C:2006:518, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko katsoa, että pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevan oikeusriidan olosuhteissa rekisteröintiviraston suorittama asetuksen 2016/679⁽²⁾ 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu henkilötietojen käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi?
- 3) Jos kahteen ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko kaupparekisteristä ja voittoa tavoittelemattomien oikeushenkilöiden rekisteristä annetun lain 13 §:n 9 momentin kaltaista kansallista säännöstä, jonka mukaan silloin, kun hakemuksessa tai hakemukseen liittyvissä asiakirjoissa annetaan henkilötietoja, joita ei ole laissa edellytetty, on katsottava, että tiedot toimittaneet henkilöt ovat antaneet suostumuksensa siihen, että virasto käsittelee näitä tietoja ja että ne asetetaan julkisesti saataville, pitää sallittuna riippumatta siitä, mitä säädetään asetuksen 2016/679 johdanto-osan 32, 40, 42, 43 ja 50 perustelukappaleessa, joissa täsmennetään mahdollisuutta myös henkilötietojen direktiivin 2009/101 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun vapaaehtoiseen julkistamiseen?